

FOTYNIJAN (4) *sb m*

Zawsze ph-.

Teksty nie znaczą ó; a pochylone.

pl N fotynijånowie (1). ◇ D fotynijån(o)m (1). ◇ A fotynijåny (1). ◇ I fotynijåny (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek sekty fotynianów założonej w IV w. przez Fotyna biskupa z Syrmium w Panonii (4) : Bo tu [w dekrete cesarzów rzymskich] nie zgola wżyltki Heretyki opifuie/ ále tylko te ktorzy ná on čás płużyli/ to ieft Arryany/ Mácedoniany/ Photiniany/ y Sábelliany. WujJud 19v; krolowie [Chrystusowi] fię kłániáią á Photynianowie, Heretycy Bołtwá fię iego przą SkarŻyw 398; LatHar 378; WujNT 579.

Cf FORTYNIJANIN

AKtt